Pregaria.cat

Entrada

Mirada a la salvació

Feia molta estona que tenia el ulls fixats en el santcrist entre les seves mans. Havia anat repassant les ferides, el cos destrossat i aquella mirada cap amunt com si esperés una resposta del Pare. Era una religiosa contemplativa que des de feia dies es preguntava de què ens salva Jesucrist. Sentia una forta objecció interior contra el que diuen sobre la mort de Jesús: que a la creu ens va salvar. Però de què i com?

Aquest va ser el procés de la seva meditació.
No puc separar la passió cruenta de Jesús de la seva vida. Infància i joventut a Natzaret, baptisme en el Jordà, dies de desert i temptacions, deixebles, sermó de la muntanya, alliberació de malalts, proximitat a tanta gent que patia, perdó dels pecats, amistats, signes, controvèrsies, persecució, sant sopar, pregària de les oliveres, traïció, tortures, condemna i mort en creu.
Tot plegat mostra, en la humanitat de Jesús, un esforç suprem d'alliberació, consol, perdó i proposta de novetat. I aquest home infinitament admirable és el Fill de Déu, és Déu mateix. En Ell es mostra la salvació de Déu, no en teories, sinó vitalment fins a la mateixa mort. Déu fet un de nosaltres, que allibera, salva i inicia el camí de l'amor concret i universal.

Manca la dimensió definitiva: la resurrecció de Jesús i la seva presència per sempre entre nosaltres, feta vivència per la vinguda i acció continuada del seu Esperit. Tot plegat: LA SALVACIÓ DE DÉU A LA HUMANITAT.

Mirant el món real, el que en diem pecat original, mal universal, és evident. No és la suma dels mals i les limitacions de les persones. És més. És una herència, un dinamisme, una continuada temptació... Doncs com que hi ha aquest mal, hi ha la salvació de Déu, significada essencialment en la creu i la resurrecció de Jesús.
La jove religiosa contemplativa acaba d'escriure en el seu diari aquestes reflexions. Mira de nou el santcrist, mentre des del més profund del seu cor diu: T'estimo, Déu.
Jesús Renau sj